

Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achternadroeg.

Uilenspiegel zwierf nu een tijd van land tot land, bracht zelfs een bezoek aan Italië, maar was bij zijn terugkeer in de Duitsche streken toch weer verplicht ergens dienst te nemen, wilde hij niet jammerlijk van honger omkomen. Dus verhuurde hij zich te Rostock, in Mecklenburg, bij een smid. Deze had een eigenaardige manier van doen. Telkens als de knecht met den blaasbalg werken moest, zegde hij:

— Ziezoo, volg met den balg!

Eens, terwijl er hard gewerkt werd in de smederij, wendde de smid zich plots tot zijn nieuwen gast en sprak als naar gewoonte zijn geliefkoosde formule uit:

— Ziezoo, kerel, volg met den balg.

Daarna verliet de man de werkplaats om in den hof even te gaan uitblazen. Maar wat deed Tijl? De guit nam zijn baas letterlijk op het woord en ging hem met den blaasbalg in den hof achterna. De smid keek natuurlijk verwonderd op, wanneer Uilenspiegel hem zegde:

— Ziezoo, meester, hier breng ik u den eenen blaasbalg. Moet ik den anderen wellicht ook nog halen?

— M'n beste knecht, sprak de baas, tamelijk boos, zoo heb ik het niet bedoeld, dat weet ge zelf ook wel. Breng dien blaasbalg terug op zijn plaats en doe voortaan geen moeite meer om den meester belachelijk te maken, want daarvoor zijt ge bij mij aan 't verkeerd adres!

Tijl was het voorval spoedig vergeten, maar de smid voelde zich vernederd en zon op een middel om zich te wreken. Spoedig had hij er wat op gevonden. Hij besloot,

...en ging hem met den blaasbalg in den
hof achterna...

zijn beide gasten gedurende een week rond middernacht te wekken en ze dan dadelijk aan 't werk te stellen. Hij voerde zijn besluit ook dadelijk uit, tot groote verbazing van den oudsten gast, die heelemaal niet begreep wat er aan de hand was.

— Wat mag onze meester daar toch mee bedoelen, dat hij ons zoo vroeg wekt? vroeg de brave kerel zich af, terwijl hij zich slaapdronken in de oogen wreef.

— Ik kon 't hem wel eens vragen, zei Tijl, ging dadelijk den smid opzoeken en sprak: «Lieve meester, hoe komt het, dat ge ons zoo vroeg uit de veeren haalt? Het is pas middernacht!»

De smid antwoordde:

— Het ligt zoo in mijn manier van doen, dat mijn gasten de eerste acht dagen niet langer dan een halven nacht in bed mogen liggen.

Uilenspiegel zweeg en ook zijn maat hield verder wijsselijk zijn mond. Den volgenden nacht werden ze nogmaals brutaal uit hun slaap geschud. De oudste gast, steeds onderdanig, toog dadelijk aan den arbeid, maar Tijl was nog niet zoo gauw in de smederij te zien. Toen hij eindelijk verscheen, gaf dat heel wat herrie, want zie, daar had onze schalk waarachtig zijn bed op den rug gebonden.

Wanneer nu het ijzer heet was, vloog hij ijlings naar het aambeeld en klopte er op, dat de gensters in het bed vlogen.

— Zeg eens, kerel! riep de smid driftig uit, zijt ge misschien van lotje getikt? Wat heeft dat nu weer te beteekenen? Mag dat bed niet blijven liggen waar het hoort te liggen?

— Moeilijk, baas, zei Uilenspiegel kalmpjes, want het valt zoo in mijn manier van doen, dat ik een halven nacht op 't bed lig en dat het bed daarna de rest van den nacht op mij rust!

De smid, in woede ontstoken, bulderde:

— Leg dat bed terug waar ge het gevonden hebt en maak daarna, dat ge zoo spoedig mogelijk uit mijn huis geraakt, zonder me nog onder de oogen te komen!

— Goed, meester, antwoordde Tijl gemoedelijk, ging het bed terug op den zolder leggen, nam toen een ladder, brak het dak open en wrong zich door de verkregen opening buiten het huis.

Eenmaal op het dak, plaatste hij de ladder tegen den gevel en stond weinige oogenblikken nadien behouden op straat.

Bij het gerucht der neerploffende dakpannen was de smid met den anderen knecht naar boven geloopt en merkte nu, dat de vogel inderdaad gevlogen was, zonder hem nog onder de oogen te komen, maar dat hij daarbij toch een heelen boel schade aangericht had. Dol van woede greep de man een ijzeren spies en wilde daarmee den vluchteling nazetten. Maar de knecht hield zijn meester tegen en sprak:

— Laat hem loopen, baas. Ge hebt gezegd, dat hij zoo spoedig mogelijk het huis uit moest, en hij heeft zich inderdaad in een minimum van tijd uit de voeten gemaakt. Wees nu maar blij, dat we van hem af zijn, want, geloof me vrij, tegen dien kerel waren we geen van beiden opgewassen. Bega dus geen ongeluk, want daarmee kunt ge slechts bereiken, dat ge de gevangenis zoudt ingaan!

Zoo sprak de oude knecht en de smid zag in, dat de man gelijk had, zette zijn spies terug in den hoek en begon dadelijk het beschadigde dak te herstellen.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN
1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien. . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen.	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at.	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht.	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was. . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar aarde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden. . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek. .	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achternadroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet vol- doende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan- eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren. . .	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102